

Helyőrségi Tiszti Klub
korábban
Elit Kávéház



Az épület korábban a Szabadság tér 4. szám alatti impozáns, egyemeletes sarokház volt, melynek hatalmas félköríves ablakai a Szabadság térre néztek. Eklektikus stílusban épült az 1898-ik évben. Építtetője és tulajdonosa a Veszprém Megyei Takarékpénztár Rt. volt.

A földszinti hangulatos kávéházi rész szellőző berendezéssel ellátva, elegáns bútorzattal berendezve, 1945-ig az egykori pénzemberek minden igényt kielégítő szórakozási színtere volt.

Emeletét az épület tulajdonosa, a Megyei Takarékpénztár Rt. használta. Az emeleten volt még a „kaszinó”-ként emlegetett kártyaszoba és ott lakott a kávéház bérlője is.

Az „Elite” elnevezést 1902-ben Ludasi Mór, bérlő adta a kávéháznak, mikor is azt teljesen átalakította és felújította az

egész berendezést.⁽¹⁾ Meg kell jegyezni, hogy a források hol Elite, hol Elit néven nevezik a kávéházat.

Utódja Fried Jenő (1907–1908) nevéhez fűződik a kávéház velencei tükrökkel, aranyozott lábú, márványlappal borított asztalokkal és egyéb elegáns bútorokkal való berendezése. A szakmát Bécsben tanuló Böhm Jenő 1915-től volt a bérlő, és bécsi tapasztalatait felhasználva a kor megfelelő színvonalán álló kávéházként üzemeltette az „Elit”-et. Előbb a Monarchia, majd a Horthy-korszak magasabb rangú katonatisztjei is itt találták meg a legmegfelelőbb szórakozási lehetőségeket. És természetesen a kitűnő cigánymuzsikusokat is, előbb: Kis Jancsi, Doma Ferkó, majd a háború után Árvai József és Lendvai Lajos prímás és zenekara személyében.

1939-től az emeletet a Csendőralosztály Parancsnokság használta. Ugyanezen évben vásárolta meg a kávéházi berendezést Lohonyay József vendéglős, és 1945-ig ő üzemeltette az Elit-et.



Az Elit kávéház belseje 1908-ban.
(Pethő Csongor magángyűjteményéből)

1. Veszprém Vármegye, 1902. március 2. 7.

A második világháború után, az emeleten a Szakszervezetek Megyei Tanácsa működött. A földszinten maradt és működött „Szabadság” néven a kávéházi-éttermi rész, majd annak keleti felét leválasztva itt nyitották meg az Országos Takarékpénztár fiókját.



Lendvai Lajos elsőprímás és zenekara.

A veszprémi Helyőrségi Tiszti Klub 1953. március 1-én nyílt meg, a volt Elit Kávéház épületének mindkét szintjén, s ott működött 1962. július 31-ig. A klub bejárata a Bajcsy-Zsilinszky utca felől nyílt. A földszinten alakították ki a 120 személyt befogadó színháztermet, a színpaddal. Hétköznap itt folyt a filmvetítés. Szombaton és vasárnap a székeket a fal mellé helyezték, s ez lett a táncterem. A zenekar a színpadon helyezkedett el. Az akkor rendkívül népszerű Horváth László, Nagyősi Ferenc és Izsó István szolgáltatta a tánczenét 1954. május 1. – 1966. december 31. között. Szükség esetén cigányzenekar is besegített. Az emeleti részen az északi fekvésű helyiségekben étterem és büfé volt; déli részén helyezkedett el a könyvtár, az irodák és gazdasági-konyhai, stb. helyiségek.

A klubot elsősorban a honvédség, illetve a fegyveres erők állományába tartozók és azok hozzátartozói látogathatták. A polgári személyek látogatási engedélyt kaptak. Erkölcs-

rendészeti érdekesség, hogy a közveszélyes munkakerülők (KMK-sok) névsorát a rendőrség a Klub rendelkezésére bocsátotta, melyet a portás őrzött. Gyanús hölgyek látogatása esetén – a személyi igazolvány adatait leellenőrizve – könnyű volt a diszkrét azonosítás és eltanácsolás.

1962. augusztus 1-től Fegyveres Erők Klubjaként a rendőrkapitányság Vitéz utcai épületében, majd 1966. október 1-től a Felszabadulás u. 95. szám alatt működött a Klub.

A Tiszti Klub jogutódja, a Helyőrségi Művelődési Otthon (HEMO), 1990. március 1. óta a Jutasi úti lakótelepen a Zalka Máté tér 1. szám alatt áll Veszprém város lakossága rendelkezésére.

Az egykori Elit-Tiszti Klub épületet 1969-ben – robbantásokkal gyorsítva – lebontották. Vele együtt a környező házakat is. Az akkori indok szerint azért, hogy helyet adhassanak az 1978-1981 között odaépített SÉD Filmszínháznak (mozinak), valamint hogy biztonságosabb legyen a járműforgalom és legyen a belvárosban egy park, ahol lepihenhetnek.



A Helyőrségi Tiszti Klub zenekara 1954–1966.
1. Nagyősi Ferenc, 2. Horváth László, 3. Izsó István